

2019 / 2020

1. číslo

Časopis Sedmnáctka

Redakce

Emma **Guillemenot**

Kateřina **Nováková**

Daniela **Křížáková**

Emily Kristina **Guzman**

Natálie **Cilečková**

Julie **Zdráhalová**

Kateřina **Štěpánová**

Isabela **Chmelařová**

Obsah

Karel Gott	3
Mistrovství světa v atletice 2019	8
Hudba	9
Den mrtvých - Dia De Los Muertos.....	10
Vtipy	12
Podzimní sněhulák	13
Sudoku Honzy Sousedíka.....	14
Vánoční hvězdy	15
To Kapitola 2	16
Básně	17
Kdo jsem já?	22
Řešení Sudoku	25

Fotografie

<https://www.pexels.com/>

Karel Gott

Životopis

Karel Gott byl nejznámější český zpěvák a mnohonásobný držitel ocenění Zlatý slavík. Do roku 2019 obdržel 42 Zlatých slavíků. Za svou již šedesátiletou hudební kariéru se pyšní přívlastky jako Zlatý hlas Prahy, Božský Karel, Mistr nebo Zlatý slavík. Zpíval nejen česky, ale i německy, anglicky, italsky a rusky. Celkově nazpíval 978 písní. Spolupracoval i s mnoha významnými umělci.

Dětství a mládí

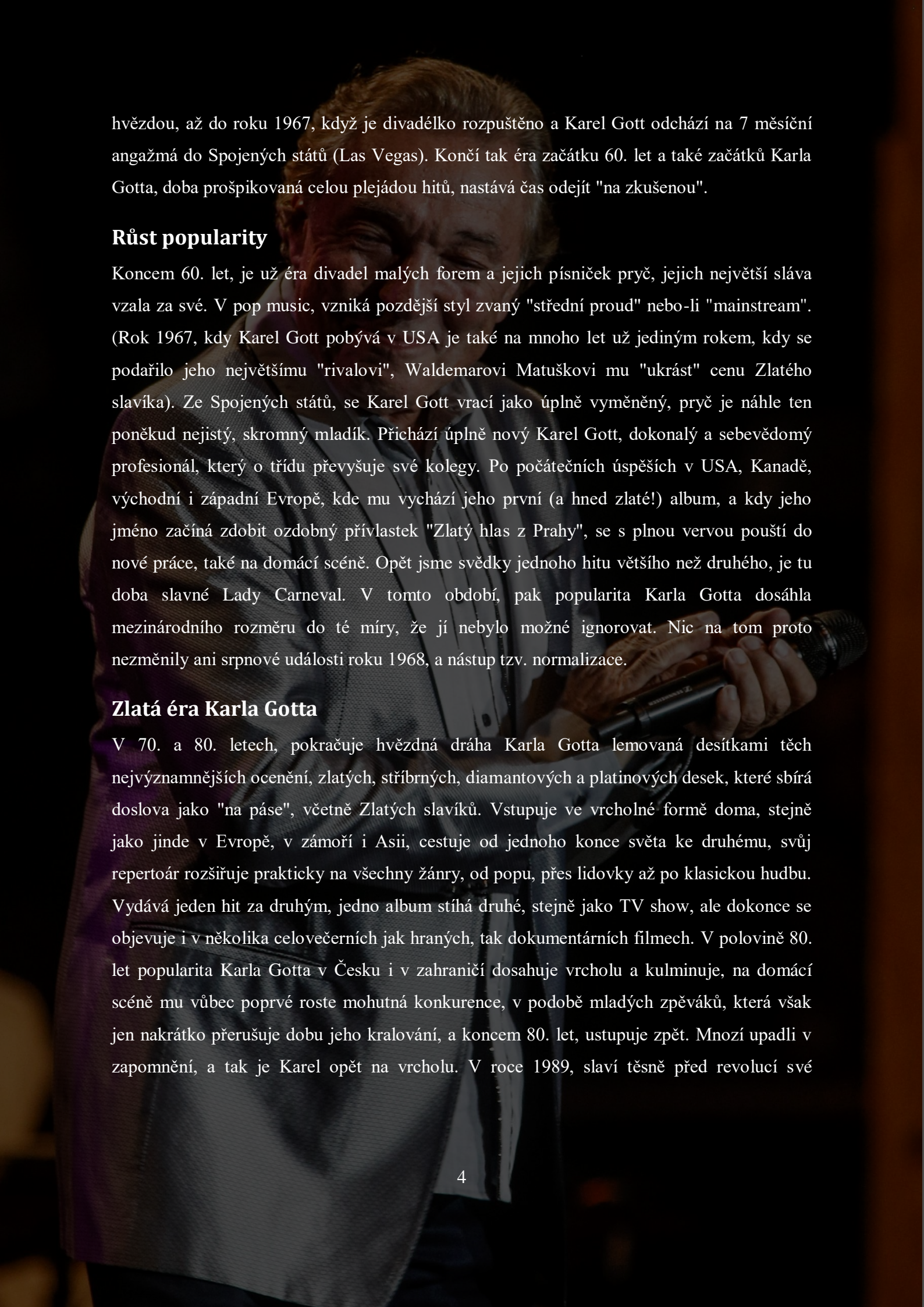
Narodil se 14. července 1939 v Plzni, jako jediný potomek Karla Gotta a Marie, ale od malička žil v Praze. Již od mládí toužil stát se malířem, po ukončení školní docházky se neúspěšně pokusil o studium výtvarného umění. Vyučil se elektromontérem a začal pracovat v ČKD. Souběžně s prací se začal věnovat své druhé lásce a to hudbě a zpěvu. Poprvé vystoupil před publikem v roce 1957. Začal se účastnit různých pěveckých soutěží, které mu pomohly k jeho prvnímu pěveckému angažmá v kavárně Vltava. Zpěv ho očaroval natolik, že opustil zaměstnání a začal studovat konzervatoř. Brzy se z amatérského zpěváka stala hvězda československé pop - music.

První úspěchy

V roce 1962, dostal Karel Gott nabídku na angažmá do toho nejslavnějšího, tehdy ještě nového divadla Semafor, Jiřího Suchého a Jiřího Šlitrů. A právě tento fakt, znamenal zásadní zlom v jeho kariéře. Už v tomto roce díky duetu s Vlastou Průchovou "Až nám bude dvakrát tolik", zvítězil v rozhlasové hitparádě. V roce 1963, se jeho píseň "Oči sněhem zaváté", z autorské dílny Semaforu, stává doslova dynamitem, když je vyhlášena absolutně největším hitem roku. S mnohými dalšími hity se Karel Gott, poprvé ocitá na samotném vrcholu, a je vyhlášen Zlatým slavíkem 1963, což pro něho znamená doslova raketový start.

Americké angažmá

V roce 1965, po odchodu ze Semaforu, zakládá se svými novými spolupracovníky textařem a skladatelem – bratry Štáidlovými vlastní divadelní scénu Apollo, a stává se její hlavní

hvězdou, až do roku 1967, když je divadélko rozpuštěno a Karel Gott odchází na 7 měsíční angažmá do Spojených států (Las Vegas). Končí tak éra začátku 60. let a také začátků Karla Gotta, doba prošípaná celou plejádou hitů, nastává čas odejít "na zkušenou".

Růst popularity

Koncem 60. let, je už éra divadel malých forem a jejich písniček pryč, jejich největší sláva vzala za své. V pop music, vzniká pozdější styl zvaný "střední proud" nebo-li "mainstream". (Rok 1967, kdy Karel Gott pobývá v USA je také na mnoho let už jediným rokem, kdy se podařilo jeho největšímu "rivalovi", Waldemarovi Matuškovi mu "ukrást" cenu Zlatého slavíka). Ze Spojených států, se Karel Gott vrací jako úplně vyměněný, pryč je náhle ten poněkud nejistý, skromný mladík. Přichází úplně nový Karel Gott, dokonalý a sebevědomý profesionál, který o třídu převyšuje své kolegy. Po počátečních úspěších v USA, Kanadě, východní i západní Evropě, kde mu vychází jeho první (a hned zlaté!) album, a kdy jeho jméno začíná zdobit ozdobný přívlastek "Zlatý hlas z Prahy", se s plnou vervou pouští do nové práce, také na domácí scéně. Opět jsme svědky jednoho hitu většího než druhého, je tu doba slavné Lady Carneval. V tomto období, pak popularita Karla Gotta dosáhla mezinárodního rozměru do té míry, že jí nebylo možné ignorovat. Nic na tom proto nezměnily ani srpnové události roku 1968, a nástup tzv. normalizace.

Zlatá éra Karla Gotta

V 70. a 80. letech, pokračuje hvězdná dráha Karla Gotta lemovaná desítkami těch nejvýznamnějších ocenění, zlatých, stříbrných, diamantových a platinových desek, které sbírá doslova jako "na páse", včetně Zlatých slavíků. Vstupuje ve vrcholné formě doma, stejně jako jinde v Evropě, v zámoří i Asii, cestuje od jednoho konce světa ke druhému, svůj repertoár rozšiřuje prakticky na všechny žánry, od popu, přes lidovky až po klasickou hudbu. Vydává jeden hit za druhým, jedno album stíhá druhé, stejně jako TV show, ale dokonce se objevuje i v několika celovečerních jak hraných, tak dokumentárních filmech. V polovině 80. let popularita Karla Gotta v Česku i v zahraničí dosahuje vrcholu a kulminuje, na domácí scéně mu vůbec poprvé roste mohutná konkurence, v podobě mladých zpěváků, která však jen nakrátko přerušuje dobu jeho kralování, a koncem 80. let, ustupuje zpět. Mnozí upadli v zapomnění, a tak je Karel opět na vrcholu. V roce 1989, slaví těsně před revolucí své

50. narozeniny, stává se pomalu zpěvákem v letech, který má ta nejlepší za sebou, neusiluje za každou cenu o první příčky v hitparádách mladých, naopak dává přednost pečlivějšímu a decentnějšímu výběru repertoáru před líbivostí.

Filmové písně

Nazpíval kromě jiných titulní písničku do české, německé i slovenské verze animovaného seriálu Včelka Mája (na hudbu skladatele Karla Svobody). Zpíval jednu z melodií ve filmu Limonádový Joe aneb Koňská opera, a ve filmu Tři oříšky pro Popelku, zpíval píseň Kdepak ty ptáčku, hnízdo máš.

1990 – současnost

Roku 1990 Karel Gott zvažuje, že by ukončil svoji kariéru. Na rozloučenou se svými fanoušky uspořádal obrovské turné po halách Československa a Německa, ale tato turné byla tak velice úspěšná, že se Gott rozhodl kariéru neukončit. Roku 1992 vyšlo Karlovi nové album s názvem Když muž se ženou snídá a toto album se stalo nejprodávanější deskou tohoto roku. Stejnomené album slavilo také velký úspěch i v dalších letech.

V lednu roku 1993 zakládají spolu s Františkem Janečkem agenturu Goja. Téhož roku v květnu založil Karel Gott nadaci, která měla pomáhat dětem policistů, kteří zemřeli při výkonu služby. Nadace se jmenovala Nadace Karla Gotta Interpo a Gott věnoval při založení této nadaci čtyři miliony korun. Další partneři, kterými byli František Mrázek a Miroslav Provod věnovali nadaci každý půl milionu korun. Během 90. let se také Gott věnoval stále více a více malování, což byla po hudbě jeho druhá láska a jeho obrazy sklízely úspěch jak u nás tak i v zahraničí.

Roku 1996 byla obnovena anketa Český slavík, která navázala na Zlatého slavíka a Karel získal s velkým náskokem první místo. Tuto pozici si udržel, kromě roku 1998 a 2012, až do roku 2016, kdy dostal svého již 41. slavíka. Velkým koncertem ve Spojených arabských emirátech a v Číně, dále na Eurovizi, kde vystupoval před 600 miliony diváky završil úspěšně svá koncertní 90. léta.

28. října roku 2009 získal Karel Gott Medaili za zásluhy I. stupně, kterou mu předal prezident České republiky. Od městské části Prahy 5 dostal jako významný občan medaili za přínos městu. V témže roce a to 2. listopadu se stává čestným občanem svého rodného města

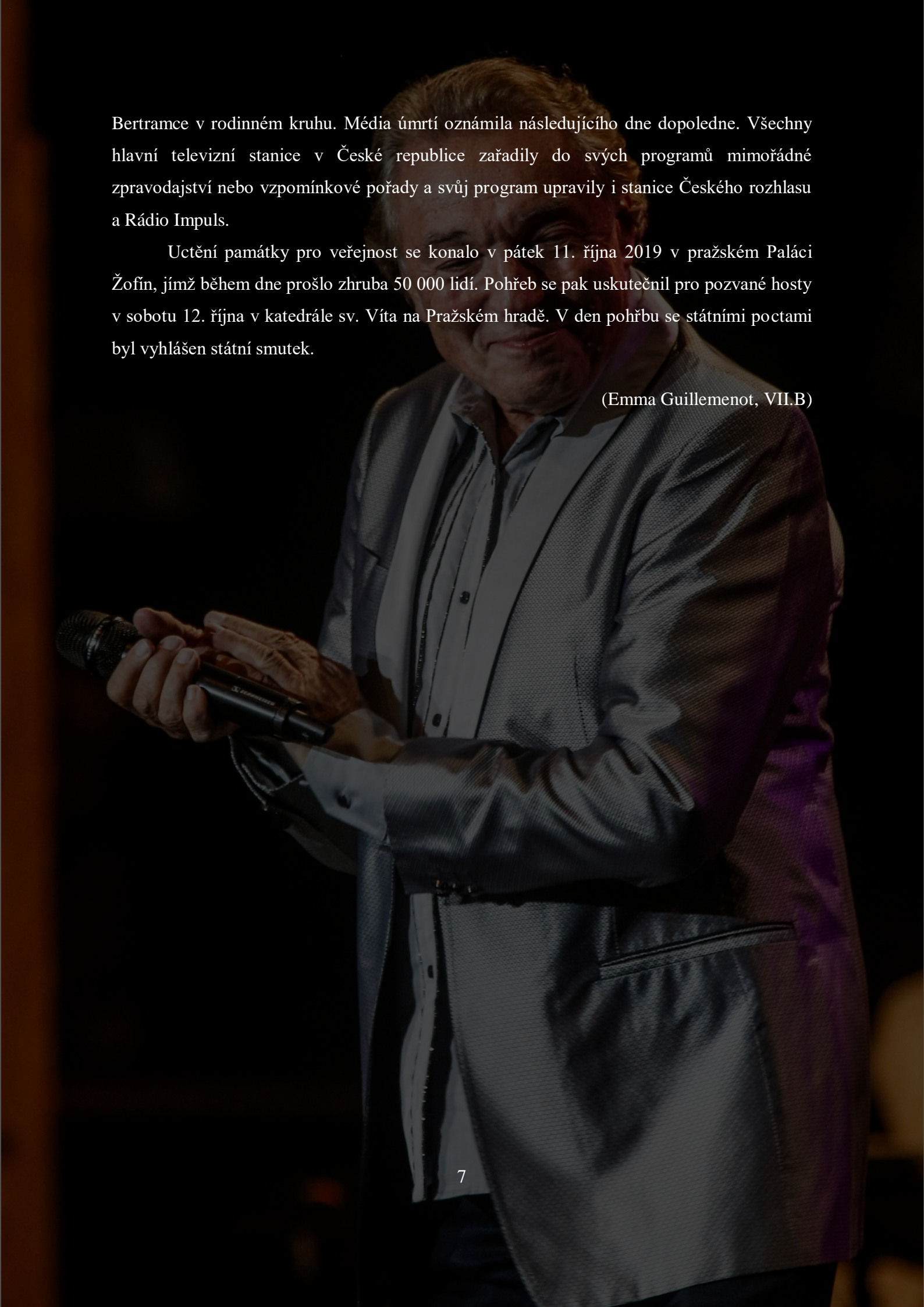
Plzně a je uveden hejtmankou Miladou Emmerovou do Dvorany slávy Plzeňského kraje. Za propagaci česko - ruských vztahů získává v dubnu roku 2011 pamětní medaili Josefa Jungmanna a pár měsíců nato, v červnu téhož roku přebírá v Moskvě Řád Jurije Gagarina. Ve stejném roce se umístil na třetím místě v anketě Gentleman PRO 2011.

V roce 2012 absolvoval turné zakončené ve vyprodané O2 areně. Tento koncert nahradil tradiční Vánoční koncert. O dva roky později absolvoval další turné pod názvem Tour 2014, které zakončil tentokrát dvěma koncerty v O2 areně. Během let 2010–2014 vydal šest alb. Po zdravotních potížích v roce 2015 se znovu vrátil na pódia na jaře 2016. Ve stejném roce vydal album 40 slavíků, které bylo poděkováním za čtyřicet prvních míst v anketách Zlatý slavík a Český slavík. V roce 2018 absolvoval koncertní šňůru zakončenou vyprodaným koncertem v Bratislavě. V červnu vydal studiové album Ta pravá a absolvoval koncert ve vyprodané O2 areně před 20 000 diváky. V témže roce si zahrál v pohádce Když draka bolí hlava a po jeho boku i dcery Charlotta a Nelly. Na jaře roku 2019 absolvoval turné, které začalo koncertem v Plzni a vyvrcholilo vyprodanými halami v Brně a Košicích. V létě vydal u příležitosti svých 80. narozenin dvě kompilační alba a znovu nazpívanou píseň „Jdi za štěstím“.

Dne 14. července 2019 věnovala německá televize MRD Karlovi Gottovi k 80. narozeninám 90 minutový filmový portrét autorky Heike Sittner «Ein Abend für Karel Gott», ve kterém Karel Gott hovoří nejen o svém dětství, o jeho konfrontaci s otcem, o pochybnostech nad svým dosavadním profesním vzděláním, o lásce k vlasti, ale také o tom, jak vypadal jeho život zpěváka, který pendloval mezi dvěma světy – o neustálém strachu při celních kontrolách v období železné opony. Vedle Karla Gotta v dokumentu vystoupili také jeho kolegové a přátelé: dlouholetý Gottův hudební manažer Wolfgang Kaminski, Dagmar Frederic, Helena Vondráčková, Frank Schöbel, Ralph Siegel (napsal pro K. Gotta píseň Babitschka/Babička), Felix Slováček a rapper Bushido.

Zdravotní potíže a úmrtí

V říjnu 2015 mu bylo diagnostikováno zhoubné nádorové onemocnění mízních uzlin. Dne 18. března 2016 média oznámila, že Karel Gott nad rakovinou definitivně zvítězil. V roce 2018 se u Karla Gotta objevila porucha krvetvorby a v polovině září následujícího roku (2019) problémy přerostly v akutní leukémii, kvůli níž zrušil veškerá nadcházející vystoupení a zahájil ambulantní léčbu. Ve věku 80 let zemřel před půlnocí 1. října 2019 doma na

Bertramce v rodinném kruhu. Média úmrtí oznámila následujícího dne dopoledne. Všechny hlavní televizní stanice v České republice zařadily do svých programů mimořádné zpravodajství nebo vzpomínkové pořady a svůj program upravily i stanice Českého rozhlasu a Rádio Impuls.

Uctění památky pro veřejnost se konalo v pátek 11. října 2019 v pražském Paláci Žofín, jímž během dne prošlo zhruba 50 000 lidí. Pohřeb se pak uskutečnil pro pozvané hosty v sobotu 12. října v katedrále sv. Víta na Pražském hradě. V den pohřbu se státními poctami byl vyhlášen státní smutek.

(Emma Guillemenot, VII.B)

Mistrovství světa v atletice 2019

Sedmnácté mistrovství světa v atletice se konalo od 28. září do 6. října 2019 v Dauhá v Kataru. Na pořádání tohoto světového šampionátu aspirovala tři města - kromě Dauhá také Barcelona a Eugene. Termín mistrovství, které se běžně koná v srpnu, byl z důvodu extrémních teplot v Dauhá stanoven až na přelom září a října. I když byl stadion klimatizován a teplota neměla přesáhnout 26 stupňů, velká část programu probíhala v pozdních večerních hodinách. Kvůli velkým vedrům, která zde touto dobou panují, odstartovaly maraton i chodecké závody až ve 23:30 místního času. Novinkou byla smíšená štafeta mužů a žen na 4x400 metrů. Poprvé také mužský desetiboj i ženský sedmiboj probíhaly současně.

Český atletický svaz 12. září 2019 nominoval celkem 23 atletek a atletů. Následně díky pozvánce od IAAF byla nominace rozšířena o dvě místa. Na světovém šampionátu si zazávodí také běžkyně Diana Mezuliániková a diskařka Eliška Staňková.

Čeští reprezentanti nezískali žádnou medaili, nejlepším umístěním byla pátá místa Hejnové v běhu na 400 metrů překážek a Vadlejcha v oštěpu.

(Natálie Cilečková, VII.B)

Hudba

Pokud chcete vdechnout podzimní náladu, doporučuji si naladit ty největší hity. Na YouTube je zatím první nejoblíbenější píseň Calin a STEIN27 Růže, na kanále: rychlí kluci. Jedná se o velmi smutný rap, o kterém lidé píšou, že je: „Dost krutý, ale zároveň dokonalý.“ „Husina“, „Musím to poslouchat pořád dokola.“ apod. Na druhém místě se umístila píseň od XindlaX Volnoběh. Je to veselá píseň. Objevují se u ní komentáře jako: „Respekt, jak dokážeš ve svých textech perfektně sarkasticky vystihnout naši dnešní dobu.“ „Mega, furt to poslouchám.“

Skladby

- Vybráno odborníky (čili námi)
 - **Skate west** - krimi, thriller, špionážní
 - **Atomic heart** - hip-hop
 - **Hummingbird** - klasická, jemná, klidná
- Aktuálně nejžádanější skladby
 - **Giraffes** - pop
 - **Liberate** - pop
 - **Positive ideas** - korporátní, povznášející
- Nové skladby
 - **Dub roots** - relaxační
 - **Diner girl** - rock
 - **Delilah** - hip-hop

(Kateřina Štěpánová, VII.B)

Den mrtvých - Dia De Los Muertos

Den mrtvých (Dia De Los Muertos) je dvoudenní svátek, který spojuje živé a mrtvé. Rodiny vytvářejí svým zemřelým členům rodiny oltáře, které jsou zdobeny zářivě žlutými květy afrikánů, fotografiemi odešlých a jejich oblíbenými jídly a nápoji. Rodiny předpokládají, že oblíbené jídlo a fotografie zemřelých mrtvé přivolá a po vyslyšení modlitby si přijdou na jídle pochutnat a připojí se k oslavám.

Mnoho lidí ale neví, že Den mrtvých zakončuje svými oslavami Svátek Zesnulých. Ještě před tímto dnem je svátek Všech Svatých (Todos los Santos).

Calaveras - Lebka Calavera

Calaveras - Lebka Calavera, neboli lebka z cukru, je dekorativní lebka vyrobená (obvykle ručně) z cukru (nazývaného Alfeñiques) nebo jílu a používá se při mexické oslavě Dne mrtvých. Cukrové lebky jsou zdobeny a umístěny na oltáře milovaných a jsou všudypřítomné během oslav Dne Mrtvých. Lebky jsou často kresleny s úsměvem, aby se smály samotné smrti. Mají mnoho podob, jako jsou cukrovinky, hliněné ozdoby a asi nejznámější: malování na obličej.

Mrtvý květ - Mexické afrikány

Věří se, že afrikány tvoří cestu, která vede duchy k jejich oltářům. Zářivé barvy a vůně květin přitahují odloučené duše, když se navrací ke svým oblíbeným jídlům, která pro ně byla přichystána. Říká se jim „Flor de Muerto“ (česky - květ mrtvých) a symbolizují krásu a křehkost života. Ke květům afrikánu se na hrob ještě přidává asi 60 letniček a trvalek, které pocházejí z Mexika a Střední Ameriky.

Zatímco nejznámějšími aspekty Dne mrtvých jsou reprezentace lebek a koster, tradicí, která nese největší význam, je Ofrenda (španělsky oběť neboli nabídka). Ofrenda je to, o čem je celá oslava; je to sbírka obětí věnovaných ctěné osobě. Stůl nebo oltář pokrývá pestrobarevný ubrus, na němž je nahoře umístěna sbírka fotografií a osobních věcí zesnulé osoby. Ve spodní části oltáře jsou umístěny oběti od tradiční mexické kuchyně až po jiné předměty, které reprezentují osobní vkus ctěné osoby.

Zajímavosti

1. Den mrtvých není „mexický halloween“, jak by si někdo mohl myslet, kvůli shodnému datu. Tyto dva svátky vznikly s podobnou vírou v posmrtný život, ale v dnešní době jsou velmi odlišné. Halloween začal jako keltský festival, kde lidé zapálili ohně a oblékli kostýmy, aby odvrátili duchy. Nedávno se ale svátek změnil v tradici nošení děsivých kostýmů, koledování, zdobení domů pavouky a netopýry, což se ve většině částí Mexika neprovádí.
2. Mnozí z nás vidí smrt jako smutnou událost, ale ti, kdo slaví Den mrtvých, považují smrt za vítanou součást života. Z tohoto důvodu uvidíte všude během svátku pestrobarevné kostry a lebky. Často se usmívají, jako přátelské kývnutí na smrt, ba dokonce smrt zesměšňují. Tento pohled na smrt začal již v průběhu měsíčního aztéckého festivalu, kde oslavovali mrtvé a vzdali hold paní smrti, Mictlancíhuatl, která chránila jejich blízké zesnulé a pomáhala jim v posmrtném životě.
3. Mexičané nejsou jediní, kdo slaví Den mrtvých. Je to široce oslavovaný svátek po celém světě. Ve skutečnosti mnoho náboženských komunit slaví Den všech duší (také známý jako Den všech svatých) ve stejnou dobu jako Den mrtvých. Akt ctít mrtvé je po celém světě široce oslavován, ale Den mrtvých je ve svých tradicích jedinečný: ofrenda - smysl života a smrti, používání calaveras - lebky, styl ovlivněný La Catrinou (kostra ženy) a v poslední době i festivaly v ulicích.

Den mrtvých je vzácný svátek oslavující smrt a život. Od ostatních svátků se odlišuje díky tomu, že je smutek vyměňován za oslavu. Den mrtvých je svátek na památku našich milovaných zesnulých, dělením se s nimi o jídlo, jako kdyby byli stále mezi živými. Naši zemřelí pro nás nikdy nejsou mrtví, dokud na ně nezapomeneme.

(Emily Kristina Guzman, VII.B)

Vtipy

Facebook je jako lednička. Chodíš tam každých 10 minut, i když víš, že tam nic není.

Učitelka napsala žákovi do žákovské knížky: "Smrdí, umývat!!!" Otec odepsal: "Učit, nečuchat!!!"

Kdy tě škola nejvíce osvítí? Když začne hořet.

Staří Řekové vyznávali mnohobožství, protože vychytralí věděli, že čím víc bohů tím víc darů.

Matka telefonuje učitelce: "Prosím Vás, nedávejte dětem úkoly z matematiky, ve kterých stojí láhev piva 1,80 Kč. Manžel nemohl celou noc usnout!"

Básnička

Dvoumetrová potvora,
Vkročila nám do dvora,
asi už k nám nevzkročí
má motyku v obočí.

Wikipedie: "Já vím všechno!"

Google: "Najdu všechno!"

Facebook: "Já znám všechny."

Internet: "Beze mě jste v prdeli."

Elektrina: "Tak se uklidníme jo?!"

Facebook je jako lednička. Chodíš tam každých 10 minut, i když víš, že tam nic není.

(Isabela Chmelařová, VII.B)

Podzimní sněhulák

Určitě všichni znáte sněhového sněhuláka, ale sněhulák nemusí být jen ze sněhu! Mám pro vás připraveného podzimního sněhuláka.

Co potřebujeme

- 2 dýně (jednu velkou a jednu menší)
- fialový a černý papír nebo látku (na klobouk)
- nůž
- šálu
- tavnou pistoli

Postup

- vydlabeme dýně a uděláme obličej na nejmenší dýni
- menší dýni přilepíme tavnou pistolí na větší dýni
- z papíru/látky uděláme klobouk
- přilepíme šálu
- a máme hotovo 😊

(Daniela Křížáková, VII.C)

Sudoku Honzy Sousedíka

8		4			5	1		
			4	7				2
5		7	1			8	9	
	1	9		3		2		5
4		8	2		9		1	
	7			4			3	8
3	5			1				9
		1		8	2			7
7					4	3	2	

1	3			2		7	5	
	9	5	3	8	7		1	4
		2					3	
2	6	3	4		1	8	9	
							2	
5			2		9	1		3
7	5	4		1	3		6	2
					2			
8		9		4		3		

Řešení najdete na konci časopisu ☺.

Vánoční hvězdy

Hurá! Letos podruhé se koná sbírka pro Nadaci Šance – vánoční hvězda. Milí rodičové, žáci a učitelé si mohou koupit červené nebo bílé kytky, které jsou již dlouhou dobu symbolem Vánoc. Cena je 100 korun za velkou a 50 korun za malou. Výtěžek poputuje na dětské hemato-onkologické oddělení ve Fakultní nemocnici Olomouc.

„Pro mne má tato akce dlouhou tradici a daleko větší přesah, protože má sestřenice se na tomto oddělení léčila dlouhou dobu a nyní zde pracuje jako paní doktorka, tudíž vím, že to má smysl. A jde vidět, že kytičky jsou pěstované s láskou, protože některým lidem, co si ji koupili minulý rok, vydržel do dnešních dní,“ poznamenala paní učitelka Jestřebská, která celou akci zorganizovala a za pomoci svých kolegů ji rozšířila i na první stupeň. „Chci moc poděkovat všem, co jsou ochotní pomoci. Moc si toho vážím,“ vzkázala na závěr všem svým kolegům.

Ať vám vánoční hvězda přinese do vašich domovů tu správnou vánoční náladu.

To vám z celého srdce přeje celá redakce školního časopisu.

To Kapitola 2

Nahánějí Vám klauni hrůzu? Tak tuhle knihu raději nečtěte...

Stephen King. Světoznámý autor mysteriózních hororových románů napsal mnoho uznávaných děl a mezi ně patří právě To. Tuhle skvělou knihu plnou děsu psal autor přes čtyři roky v americkém městě Bangor a právě ono se stalo předlohou pro fiktivní město Derry.

Derry je jiné než ostatní města. Lidé tu umírají nebo mizí šestkrát častěji, než je průměr. A to jen dospělí. U dětí je to víc. Mnohem víc. Skupinka dětí ví, co za tím stojí. Chtějí se Tomu postavit. Myslí si, že To, děsivé starodávné zlo z jiného světa zabili... Dokážou to, ale dokážou to znovu? Za dvacet sedm let, kdy se To znovu vrací? Navíc když jsou už dospělí a strach je o to horší...?

Knih je napsána mazaným stylem. Nemůžete se od ní odtrhnout, protože když je v části, kdy jsou děti, skončí zrovna v nějaké napínavé situaci a začne se popisovat část, kde jsou dospělí a zase naopak. Díky tomuto je jedinečná, protože svá tajemství odhaluje postupně. Kniha je rozdělena na pět částí. Každá část má minimálně tři rozsáhlé kapitoly a poté je zakončena mezihrou.

Kingovu tajuplnou, místy i zábavnou knihu doporučuji všem, kdo miluje horory a fantasy. Já jsem si ji velice zamilovala. Ty emoce, vztahy mezi dětmi, popis Toho a pro něho doposud neznámých pocitů (strach, bolest). Z toho mi běhal mráz po zádech! Nebo při Kingových větách typu: *„Věděl, že takhle tu stojí naposled. V této euforii a všichni pohromadě...“*

Byla jsem po přečtení nadšená a myslím si, že tohle mimořádné dílo ve svém žánru něco jen tak nepřekoná!

Na závěr jen dodám Kingův citát z úvodu románu. Jestli mu nebudete úplně rozumět, nejste sami, ale za sebe můžu říct, že vystihuje mé pocity z knihy:

„Děti, fikce je pravda uvnitř lži, a pravda o této fikci je jednoduchá: Kouzla existují.“

(Julie Zdráhalová, VII.B)

Básně

Podzim

podzim už je tady,

léto se otáčí zády.

Pořádně se oblečeme,

Oblečení si navlečeme.

Dále skáčem' do listí

Děti pískají radostí

A když domů přijdeme

Pořádně se zahřejeme

Jak vypiju čajíček

Rozmrzne mi malíček

Skočím do postele jen

Oči spí už s krásným snem.

Mě už mrznou ruce

Tohle nedopadne dobře

Tak to je poslední verš

Než nám odkvete vřes.

(Daniela Křížáková, VII.C)

Podzim

Když ráno vyjdem' z baráku

Vítr nám zní v uších

Všechno máme na háku

Do školy zas musíš

Na louce si děti pouští draky

Obleč se jdi tam taky

Vem' si košík a do lesa rychle běž

Do lesa rychle běž

Doma hned vyskládej hříbů celou věž

(Natálie Cilečková, VII.B)

Podzim

Nastal podzim vítr fouká

Nažloutlou má barvu louka

Listí pestrou barvou září

Vlaštovičky na jih míří

Voda v potoce se výří

A všude páru lyží

Kytičky už nerostou

Kdyby rostli povadnou

(Tereza Hrušková, VII.A)

Podzim

Venku padá listí,

kolem vítr fičí.

Veverka oříšky schovává,
aby nebyla v zimě hladová

Venku někdy mrzne,

kdo se neschová, zmrzne.

Stavím si z kaštanů zvířátka,
zima už tluče na vrátka.

(Jan Sousedík, VII.C)

Podzim

Léto už nám končí

a podzim si poskočí.

Teď přichází jeho čas,

listí padá zas a zas.

Všechno krásně barevné,

avšak slunce nehřeje.

Po podzimu přijde zima,

ale je to stále prima.

(Zuzana Mudříková, VII.A)

Podzim

Když poslední list ze stromu padá,
a žádného ptáčka tu nevidíš,
tu tesklivý smutek na tebe padá,
a ty ani v chaloupce nerozsvítíš.

Holčička u stromu sedící,
slunce na ni svítí,
vedle ní ježeček spící,
a na louce vadne kvítí.

(Jolana Žbelová, VII.A)

Podzim

Jablka na zem padají.
Ptáci do hnízd létají.
Léto už mizí.
Podzim už se jeví.
Ježci už si ovoce nosí.
A potom už se listí barví.
Podzim klepe na vrátka.
My vám přejem' krásný podzim, děťátka.

(Renata Valentíková, VII.A)

Podzim

Už se zase barví listí
do červena, do žluta
je to pro něj velké štěstí
že nepadá do bláta.

Namaluji proto listí stromů,
pak je sfouknu na zem k domům,
udělám z nich nakonec,
pěkný pestrý koberec.

(Isabela Chmelařová, VII.B)

Podzim

Padá listí ze stromu
A dny už se krátí
Zalezeme do domu
Než nás zima schvátí

Září, říjen toto letí
Potom přijde listopad
Všude listí jako smetí
I přesto mám podzim rád

(Radovan Staněk, VII.A)

Kdo jsem já?

Jmenuji se Kuba Urbánek. Narodil jsem se před třinácti lety, v roce 2005. Jsem docela vysoký a hubený, mám hnědé vlasy a oči, kvůli kterým vypadám jako Japončík. Nevím, proč si to tolik lidí myslí, ale podle mě tak nevypadám. Co mě ale naštvalo, byl test: Co jsi za národnost podle fotky obličeje? A dalo mi to 97% Japonec.

Dříve jsem měl hodně křivý zuby, ale díky rovnátkům za 24 000 se to zlepšilo. Kdyby to bylo na mně, nechal bych si zuby takové, jaké mám a za tolik peněz bych si koupil hodně dobrých věcí, třeba nový Xbox, až bude, nebo Fifu 20, nebo nové Assassin's Creed nebo tak něco.

Jinak mám rád fotbal. Ne, že bych ho moc uměl, ale je to můj oblíbený sport a můj oblíbený klub je FC Barcelona, ale když v televizi nic není, někdy se dívám třeba i na basketbal nebo rugby. Občas si i rád kreslím, ale podle předlohy a jen něco. Třeba ovoce ve výtvarce mi moc nešlo, ale jednou jsem nakreslil fakt dobrý obrázek koně.

Rád si i čtu. Dřív jsem četl normální literaturu, ale ta mě teď už moc nebaví, pokud není fakt dobrá, a tak si v poslední době čtu komiksy. Můj oblíbený je asi Kůstek. Je to spíš pro menší děti, ale i tak mě to baví.

Rád poslouchám i hudbu, ale o mém hudebním stylu se nebudu zmiňovat, protože ostatním se to moc nelíbí. Rád hraju na Xboxu. Mám hry jako Fifa 19, Assassin's Creed Odyssey nebo Forza Horizon 4. Na mobilu hraju hlavně Brawl starsa, někdy Hearthstone.

Někdy se dívám i na seriály. Díval jsem se na Naruta, ale ten měl tolik epizod, že jsem to vzdal. V poslední době mě začal bavit Disenchantment. Je to nejnovější seriál Matta Groeninga a není moc pro děti. Rád si čtu i časopisy, můj oblíbený je asi National geographic, ale ten stojí dost peněz.

Konec.

(Jakub Urbánek, VIII.A)

Kdo jsem já?

Dne 5. září se narodila ta největší házenkářská hvězda. Jmenuje se Veronika Gabrhelová. Narodila se v krásné Baťovské nemocnici ve Zlíně. Od mala byla milována a podporována svou rodinou a i proto dosáhla svého největšího snu se stát nejlepší házenkářkou na světě.

Její příběh jak toho všeho dosáhla je fascinující. Házenou začala hrát v 6 letech, už od mala vyčnívala výškou. Ve třídě byla vždy nejvyšší a v týmu také. Její výška se jí hodila, aby se mohla stát spojku a zároveň tou nejlepší střelkyní z dálky.

V jejím prvním zápase dala nejvíce gólů. Postupně dávala čím dál víc. Od úplných začátků jí to šlo velice dobře, bývala vyhlášována nejlepší hráčkou a střelkyní turnajů a někdy v době, kdy hrála za starší žačky a nastupovala v základní sestavě za mladší dorostenky jí začalo docházet, že má asi něco navíc oproti ostatním.

Posouvali ji do starších kategorií a prosazovala se i tam. Tréninky byly 4x týdně a bylo to náročné, aby to stíhala i se školou, ale házenou žila, takže zvládala mít jak ve škole skvělé výsledky, tak i v házené. Pokaždé, když měla Veronika volný čas, chodila se svým otcem do posilovny.

Ve 14 letech ji čekaly výběry do Nymburku, kde by pak jela a ukázala tam vše co se kdy naučila. Byl to její první velký cíl a taky se jí splnil, vybrali si ji a začala hrát za Českou republiku.

O pár let později se v 17 letech probojovaly s týmem do Interligy. S týmem se dostala do Skandinávie, Španělska a Německa, kde odehrály jedny z nejlepších zápasů. Poté odjela hrát za Francii a o dva roky později, začala hrát za nejlepší tým v Německu, kde se stala 4x mistryní Německa.

Po 4 letech v Německu se vrátila hrát zase za Českou republiku, kde byla vyhlášena za nejlepší hráčku a střeleckou rekordmanku ligy. Jejím dalším oceněním bylo, že vyhrála 3x Českou házenkářku roku.

Tímto příběh o Veronice Gabrhelové končí a přejeme ji nadále úspěchy v házené za Českou republiku.

(Veronika Gabrhelová, VIII.A)

Kdo jsem já?

Čau! Já jsem Daniela, ale jestli mi takhle někdy řekneš, tak tě vlastnoručně zabiju a zakopu pět metrů pod zem. Takže mi raději říkej Dany, Dančo nebo Danielko (to úplně miluju), ale pokud tě napadne něco jiného a mně se to bude líbit, proč ne...

Moje celé jméno je teda Daniela Šimková. Je mi ještě pořád 13 let, ale za dva měsíce už budu zasvěcena do života čtrnáctileté holky.

Když mi byly tři roky, narodil se můj „milovaný“ bratr. S ním se dokážu pohádat, někdy i dokonce porvat, kvůli každé blbosti.

Jako skoro každého z vás mě zplodili moji rodiče, kteří jsou stále spolu, což je v dnešní době celkem výhra. Nedávno nás bohužel opustil jeden člen naší rodiny, moje rybička Dorry. S její smrtí se vyrovnávám velice těžce, museli jsme ji dokonce spláchnout do záchodu. J

No teďka nějaké veselejší téma...

Samozřejmě nejsem žádný lenoch, takže chodím na tréninky házené, někdy mi přijde, že jsem tam pečená vařená. Ale alespoň nejsem nějaký tlustoch, který už pomalu přirůstá k posteli. Mimo to ještě každý týden chodím do ZUŠky na hodiny klavíru, kde trochu zapřáhnu ty moje dlouhé prsty. Musím přiznat, že je to někdy opravdu těžké. A aby toho nebylo málo, tak si ještě do ZUŠky chodím zaspívat do sboru. Nějak zázračně to všechno stíhám i se školou, moc nechápu jak, ale stíhám, a to je hlavní...

Když mám zrovna čas, tak si musím nutně zablblnout s kamarádama, to je věc, která mě ještě drží při životě. Někdy mám ale naopak den, kdy se převlíknu do toho nejpohodlnějšího, co vyhrabu ze skříně. Skočím do mojí obrovské a neskutečně pohodlné postele, zahrabu se pod deku a pustím si nějaký seriál nebo film (samozřejmě nějaké sladárny). Sem tam mi do ruky přistane i knížka.

A víc o sobě zatím neprozradím...

(Daniela Šimková, VIII.A)

Řešení Sudoku

8	6	4	9	2	5	1	7	3
1	9	3	4	7	8	5	6	2
5	2	7	1	6	3	8	9	4
6	1	9	8	3	7	2	4	5
4	3	8	2	5	9	7	1	6
2	7	5	6	4	1	9	3	8
3	5	2	7	1	6	4	8	9
9	4	1	3	8	2	6	5	7
7	8	6	5	9	4	3	2	1

1	3	8	6	2	4	7	5	9
6	9	5	3	8	7	2	1	4
4	7	2	1	9	5	6	3	8
2	6	3	4	5	1	8	9	7
9	4	1	7	3	8	5	2	6
5	8	7	2	6	9	1	4	3
7	5	4	8	1	3	9	6	2
3	1	6	9	7	2	4	8	5
8	2	9	5	4	6	3	7	1